

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27Csp/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118207851
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118207851.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou, v právnej veci žalobkyňa: P. U., nar. XX.X.XXXX, T., T. XXXX/X, XXXXX zastúpený: Mgr. Stanislava Tichá, advokátka, Považská Bystrica, Zakvášov 1519/55, 01701 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, 82496, IČO 35792752 zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO 47233516, Kubániho 16, 811 04 Bratislava o zaplatenie 961,37 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 961,37 eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania odo dňa 16.10.2016 do zaplatenia, v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 16.05.2018 domáhala súdneho výroku, v ktorom by súd žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť istinu 961,37 eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania odo dňa 16.10.2016 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu skutkovo odôvodnila s tým, že žalovanému predložila žiadosť o poskytnutie úveru č. 8500042167, ktorý žalobca podpísal dňa 25.02.2014 s nasledovnými podmienkami: úverový rámec vo výške 1200,- eur, splatnosť 36 mesiacov, mesačná splátka 68,12 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 2452,32 eur, predpokladaná RPMN vo výške 70,00 %, ročná úroková sadzba vo výške 70,00 %, priemerná RPMN 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 686,65 eur. Žalovaný následne schválil žalobkyni úver s rovnakými podmienkami okrem údaju o RPMN, ktorý bol stanovený vo výške 69,34 %. Súčasťou zmluvy boli aj zmluvné dojednania o revolvingovom úvere. Podľa názoru žalobkyne mala zmluva o revolvingovom úvere tieto zjavné nedostatky. V úverovej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o splatnosti jednotlivých splátok, zahŕňajúc prvú a poslednú splátku, o presnej výške úveru. Taktiež žalobkyňa považovala za neprijateľnú podmienku uvedenú v zmluve dohodu v bode 8, ktorá uvádzala, že ku dňu poskytnutia úveru patrí žalovanému poplatok za poskytnutie vo výške 178,60 eur, ako aj dohodu v bode 10 - súhlas so započítaním. Ďalej namietala nesúlad ohľadne výšky RPMN, nakoľko zmluva obsahuje dva rozdielne údaje, a to 70,00 % v bode 5 zmluva a 69,34 % v bode 6 zmluva. Ďalej namietala nesprávny výpočet výšky RPMN. Nesprávny výpočet vyplýva podľa žalobkyne z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby úveru je vyššia, ako výška RPMN a výška RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako výška úrokovej sadzby. Namietal aj neprimeranú výšku odplaty za poskytnutie úveru, ktorá je 70,00 % a podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ust. §53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Na základe uvedeného preto považuje žalobkyňa úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa zaplatila za obdobie do 15.10.2016 sumu vo výške 1.982,77 eur a táto suma je vyššia ako suma poskytnutého úveru bez poplatkov a bez úrokov. Rozdiel predstavuje sumu 961,37 eur a túto sumu žiadala žalobkyňa priznať z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 27Csp/76/2018-15 zo dňa 24.05.2018, voči ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol nasledovné:

„1. Žalobca uvádza, že bod 5. a bod 6. zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú identické údaje, teda návrh zmluvy nie je totožný s prijatím tohto návrhu, a preto má ísť v zmysle zákonného znenia o predloženie nového návrhu zo strany veriteľa. Tvrdenia žalobcu odporujú ustanoveniam upravujúcim vznik úverovej zmluvy. Všeobecne platí, že pre to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplýva, že žalobca požiadal o úver v sume 1.200,- Eur, so splatnosťou 36 mesiacov, pri výške mesačnej splátky 68,12 Eur. Z bodu 6. vyplýva výška schváleného úveru v sume 1.200,- Eur, pri splatnosti 36 mesiacov a pri výške splátky 68,12 Eur. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobcu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme nie sú dôvodné. Návrh na uzavretie zmluvy a prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa navyše nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údajoch o RPMN. Samotný údaj RPMN sa však dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o „RPMN“ bude dohodnutý. Ak súd prvej inštancie uviedol, že tento údaj medzi stranami dohodnutý nebol, potom by v prvom rade mal zdôvodniť že tento údaj sa dá dohodnúť. Toto v napádanom rozsudku chýba úplne. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva

žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhoľ“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Krajský súd v Trenčíne v uznesení č. k. 5Co/839/2015, zo dňa 29.06.2016 uviedol: „Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, skutočnosť, že navrhovateľ pri prijatí návrhu odporcu na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere / bod 6. Žiadosti/zmluvy/ údaje o RPMN úveru a predpokladanej RPMN revolvingového úveru líšiace sa od týchto údajov, ktoré uviedol odporca vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie.“2. Žalobca uvádza, že v zmluve absentujú viaceré náležitosti Zákona o spotrebiteľských úveroch, následkom ktorých je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

a) Termín konečnej splatnosti úveru.

Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniaми. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku

13 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. (Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014 - 166...). Tvrdíme, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka.

b) Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde.

Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstoí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 : Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

3. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o neuvedení presného údajov o výške úveru, pričom svoje tvrdenia zakladá na porovnaní sumy úveru uvedenej v zmluve a vyplatenej čiastke. V prvom rade žalobca pri svojich tvrdeniach úplne opomína skutočnosti, ktoré sú spojené s vyplatením „nižšej“ sumy ako je suma uvedená v zmluve. Suma úveru vo výške 1.200,- Eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vyporiadania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Obdo V 47/2001 (ZSP 8/2004) Zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnúť prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave. Tak ako v prípade účelového úveru, kedy poskytovateľ úveru poskytuje peňažné prostriedky dlžníkovi na účet tretej osoby (napríklad na financovanie predmetu kúpy, ku ktorej sa úver účelovo viaže a podobne), rovnako aj v prípade uhradenia jedného úveru druhým (z právneho hľadiska najčastejšie ide o započítanie pohľadávok) vždy pôjde o poskytnutie úveru. Poskytnutím úveru sa teda rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. Žalobca vyššie uvedenou argumentáciou napáda závery, kedy sa berie výška úveru ako výsledná suma poskytnutých finančných prostriedkov. To, že žalovanému bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy, ako aj zo štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere, teda bola žalobcovi zrejmá už pred podpisom zmluvy. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby: „Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“ Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o

revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Na základe uvedeného žalobca tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Oprávnenosť postupu žalovaného v prípade uzatvorenia dohody o poskytnutí služby podporujeme napríklad aj rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoR/5/2016-14... Z tvrdení žalobcu nie je zrejmé a ani zistiteľné, o aké nútenie by malo ísť a či je takéto konanie pripočítateľné žalovanému. Samotný fakt, že žalovaný predložil aj predmetnú dohodu, ktorá ani nemala povinný charakter, nespĺňa ani jeden z prípadov, ktoré právna úprava považuje za prípady nezákonného vnútenia a obmedzovania slobodnej vôle konajúceho. Poskytnutie odkladu splátok predpokladá iniciatívne konania dlžníka, preto iba na základe toho, že žalobca svoje právo nevyužil, sa nemožno domáhať neprijateľnosti takéhoto dojednania.

4. Tvrdenie žalobcu o tom, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba, popierame, nakoľko údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe.

5. Popierame aj tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Žalobca navyše absolútne nerešpektuje rozdielnú právnú úpravu v období uzatvorenia zmluvy. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy s poradovými číslami bola upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“.

3. Žalobca sa elektronickým podaním zo dňa 11.09.2018 vyjadril k odporu žalovaného a uviedol nasledovné:

„K výzve súdu na vyjadrenie sa k podanému odporu žalovaným zasielame súdu toto vyjadrenie:

1. Žalovaný vo svojom odpore tvrdí, že došlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej podobe aj napriek odlišnostiam vo výške RPMN uvedenej v bode 5. a 6. Žiadosti o poskytnutie úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500042167 a teda že nejde o zmenu návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca vo svojom návrhu ale netvrdí, že údaj RPMN sa určuje dohodou, ako sa mylne domnieva a tvrdí žalovaný, ale tvrdí, že v procese uzatvárania zmluvy je nesúlad medzi RPMN uvedenom v Žiadosti o poskytnutie úveru (bod 5. formuláru), ktorú tam vpísal žalovaný a v Zmluve o revolvingovom úvere (bod 6. formulára), ktorú tam opätovne vpísal žalovaný a teda v tejto časti, výška RPMN, je Zmluva o revolvingovom úvere neplatná. Úverová zmluva je dvojstranný úkon, na základe ktorého dochádza k vzniku, zmene alebo zániku súkromno-právnych vzťahov. Zmluva vzniká na základe zhodného prejavu vôle zúčastnených osôb. Dvojstranná zmluva vzniká na základe návrhu na uzavretie zmluvy a prijatia návrhu na uzavretie zmluvy. Pokiaľ návrh na uzavretie zmluvy a jej prijatie zodpovedajú náležitostiam vyžadovaným zákonom a zodpovedajú skutočnej vôli konajúcich osôb, dochádza k platnému vzniku zmluvy. Zmluvný konsenzus účastníkov zmluvy má právotvorné účinky. Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne. V danom prípade ide o nepochybne spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN (nie však v zmysle vyjednávania o výške RPMN, ako nesprávne tvrdí žalovaný, ale v zmysle akceptácie RPMN ako takej, ktorá bola určená v zmysle zákonných pravidiel jej určenia, ktoré vychádzajú z iných, konsenzuálne dohodnutých parametrov úveru). Zo zmluvy vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu (70,00 %) na uzavretie zmluvy, ako je v akceptácii (69,34 %). Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná. Podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade teda platí ust. § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Rovnako máme za to, že sa nejedná o prípad ustanovený v bode 2.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Z tohto bodu vyplýva, že veriteľ je

oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru. V danom prípade bola dojednaná možnosť len zníženia výšky úveru, avšak k zníženiu úveru nedošlo, došlo len k zmene RPMN. Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže chyba bezvýhradná akceptácia návrhu, a k zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľský úver treba považovať za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Poukazujeme na to, že žalovaný minimálne od januára 2016 predkladá spotrebiteľom na podpis formulárové zmluvy, kde RPMN je uvedená presne, nie ako predpokladaná, z toho teda vyplýva, že ak v súčasnosti žalovaný nemá problém presne určiť RPMN úveru na základe jemu dostupných údajov o úvere a jeho čerpaní, tak ani v minulosti nemohol mať tento problém a jeho tvrdenia o nedostatočnosti údajov v čase podpisu zmluvy pre určenie RPMN sú len účelové.

2. Žalovaný vo svojom odpore tvrdí, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500042167 obsahuje všetky náležitosti v mysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ), najmä čo do uvedenia konečnej splatnosti úveru a výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu v uvedenom rozsahu. Výklad a aplikácia ustanovení ZoSÚ musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti. ZoSÚ stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia faktickej nerovnováhy (dodávateľ-spotrebiteľ) bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy.

a) Máme za to, že žalovaný neuviedol v úverovej zmluve termín konečnej splatnosti úveru, čo je neprijateľné z hľadiska normatívnej spotrebiteľskej ochrany. Predovšetkým predmetná formulárová zmluva neobsahovala ani rubriku s pojmom „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ (v bodoch 5. alebo 6.) ale len počet splátok a teda žalovaný nemôže tvrdiť, že uviedol termín konečnej splatnosti úveru, keď ani len nepoužil tento termín v zmluve. Tvrdenie žalovaného, že uviedol konečnú splatnosť úveru v oznámení o schválení úveru, čo považuje za dostatočné, nakoľko Zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument je účelovým a nesprávnym tvrdením. Pokiaľ podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom, máme za to, že sa nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nie je možné toto oznámenie považovať za súčasť uzavretej zmluvy. Ak žalovaný tvrdí, že toto oznámenie je súčasťou zmluvy o úvere, nemožno sa s tým stotožniť, nakoľko vzniku zmluvy predchádza ponuka a až následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy. Ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože predstavuje nový jednostranný prejav vôle účastníka zmluvy. Oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy, treba považovať len za jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany žalobcu, nakoľko oznámenie obsahovalo v porovnaní so samotnou zmluvou odlišné údaje týkajúce sa RPMN úveru (70,00 % v zmluve, 69,34 % v oznámení), výšky revolvingu (v zmluve sa uvádzala suma 686,65 EUR, v oznámení to bolo 794,89 EUR) a aj RPMN úveru po revolvingu (60,27 % v zmluve, 62,79 % v oznámení). Nakoľko nedošlo k obsahovo zhodnému prejavu vôle v otázke výšky revolvingu a RPMN úveru po revolvingu a nový návrh nebol žalobcom prijatý v písomnej forme vyžadovanej § 4 ods. 1 ZoSÚ, potom obligatórne náležitosti zmluvy o úvere, ktoré mali byť uvedené v oznámení o schválení úveru neboli v zmluve uvedené a to ani predmetným oznámením. Vyššie uvedená situácia vyvoláva na strane spotrebiteľa neistotu vyvolanú dodávateľom, keď si tento musí vypočítať termín konečnej splatnosti, čo prehlbuje jeho nerovné postavenie. Stanovenie obligatórnej náležitosti zmluvy znamená presné a jasné vymedzenie obsahovej informácie, nie nutnosť spotrebiteľa vyvodzovať takýto údaj (informáciu) pred podpisom zmluvy. Žalovaný (ktorý je autorom formulárovej zmluvy) v čase uzatvárania zmluvy nepochybne pozná každú jednotlivú jej obsahovú náležitosť a teda aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je preto v súlade s potrebou zachovania elementárnej zmluvnej rovnováhy účastníkov zmluvy, aby spotrebiteľ v tomto rozhodujúcom časovom momente nemusel odvodzovať obligatórne náležitosti zmluvy, ale ich v tom čase tiež poznal (aj s prihliadnutím na značný rozsah údajov obsiahnutých v zmluve, ich formuláciu, zrozumiteľnosť a to obsahovú aj formálnu).

b) Účelom náležitosti ustanovenej v § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože inak by nebolo dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho

platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu žalovaného. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky. Zmyslu zákonnej úpravy zodpovedá, ak sa každý z atribútov vyjadrený v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Každá spotrebiteľská zmluva má vyjadrovať rešpekt k dodržiavaniu všeobecných zásad spotrebiteľského práva, konkrétne aj k obligatórnym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitou obsahovou a formálnou úpravou zmluvných podmienok (ktoré nebudú pre spotrebiteľa predstavovať zložitý, ťažko čitateľný a nejednoznačný súbor údajov, ktoré jednotlivo i vo svojom súhrne v dôsledku toho narušujú zmluvnú rovnováhu strán v neprospech spotrebiteľa). Jednoznačnosť a určitosť zmluvných podmienok má zásadne vyvážiť silnejšie postavenie dodávateľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy. Oznamenie o schválení úveru a rovnako tak právo žalobcu vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, je bez právneho významu vo vzťahu k požiadavke zákonodarcu uviesť v samotnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

O tom, že pre žalovaného nebol a nie je problém uviesť v zmluve vyššie uvedené náležitosti opätovne poukážeme na skutočnosť, že minimálne od januára 2016 žalovaný predkladá spotrebiteľom na podpis formulárové zmluvy, kde tieto obligatórne náležitosti sú uvedené. Do pozornosti tiež dávame napr. rozhodnutia Krajského súdu v Ban. Bystrici, sp. zn. 16CoE/107/2009, 15Co/223/2015, rozhodnutia KS v Trnave 10CoE/313/2010, 11Co141/2012, rozhodnutie KS v Žiline 9Co/323/2014, ktoré považovali za nutné, aby dodávatelia uvádzali v zmluvách vyššie uvedené náležitosti.

Ďalej je potrebné poukázať na to, že žalovaný vo svojom odpore poukazuje na nutnosť aplikácie Smernice 2008/48/ES, ktorá nevyžaduje také podrobné údaje v zmluve o úvere, ako to vyžaduje vnútroštátna právna úprava v ZoSÚ. Tu je potrebné poukázať na to, že smernice EU nie sú priamo aplikovateľné na fyzické či právnické osoby, ale sú určené pre členské štáty, pričom výsledok, ktorý sa ma dosiahnuť, z hľadiska foriem a prostriedkov sa ponecháva na vnútroštátne orgány. V súvislosti s predmetnými ustanoveniami ZoSÚ nebol nikým konštatovaný nesúlad vnútroštátnej úpravy, či pochybenie SR v súvislosti s príslušnými smernicami EU. Ani z následnej zmeny vnútroštátnej právnej úpravy toto vyvodit' bez ďalšieho nemožno.

3. Žalovaný vo svojom odpore ďalej popiera, že by nebola správne uvedená výška úveru, pričom konštatuje, že použitie započítania pohľadávky z úveru voči odmene z Dohody o poskytnutí služby sú legítimné. K tomuto odôvodneniu odporu žalovaným uvádzame, že Žalovaný uvedenou Dohodou absolútne ignoruje princíp ochrany práv spotrebiteľa. Žalovaný totiž žalobcovi strhol z úveru poplatok za to, že ak by snáď niekedy v budúcnosti žiadal o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru) povolí mu odklad, ale maximálne troch splátok a to všetko za poplatok 178,60 EUR pri úvere 1 200,00 EUR. Ide o hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov spornej dohody v neprospech spotrebiteľa. Celá Dohoda spočíva na tom, že spotrebiteľ má platiť za niečo, čo mu nie je dodané, pričom aj výška poplatku, ktorý predstavuje 14,88 % z poskytnutého úveru len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej tejto zmluvnej podmienky.

V ostatnom sa tiež pridržiavame nášho zdôvodnenia návrhu, prečo považujeme Dohodu o poskytnutí služby za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto z tohto dôvodu potom ani započítanie pohľadávok nemôže v kontexte ochrany spotrebiteľa obstáť. My netvrdíme, že započítanie v zmluvných vzťahoch nie je možné, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale tvrdíme, že nie je možné započítať fiktívnu pohľadávku, resp. pohľadávku z neplatného právneho úkonu (Dohody o poskytnutí služby) ktorá nevznikla, voči existujúcej pohľadávkou na vyplatenie celého dohodnutého úveru.

Žalovaný tiež zavádzajúco tvrdí, že podpísanie Dohody o poskytnutí služby nebola podmienka pre uzatvorenie úveru, lebo bola podpísaná osobitne s poučením dlžníka. Táto Dohoda však v tomto prípade nebola podpísaná osobitne, bola súčasťou hlavnej formulárovej zmluvy o úver a žalobca ju nemal možnosť odmietnuť, nepodpísať, nakoľko zmluva možnosť takejto voľby ani neposkytovala. Žalovaný ako dodávateľ, nie žalobca ako spotrebiteľ, má v zmysle § 53 ods. 3 O. z. povinnosť preukázať individuálnosť dojednávania zmluvných podmienok, čo doteraz nepreukázal a z tohto pohľadu, teda možnosti voľby žalobcu odmietnuť dohodu o poskytnutí služby, ide iba o účelové tvrdenia žalovaného. Poukážeme na množstvo rozhodnutí súdov prvostupňových i odvolacích súdov, napr. 20Co/111/2016 a 8Co/227/2015 Krajského súdu v Prešove, ktoré vo svojich rozhodnutiach právoplatne vyslovili, že Dohoda o poskytnutí služby podsúvaná žalovaným spotrebiteľom je neprijateľná zmluvná podmienka.

4. Tvrdenie žalovaného, že výška úroku úveru (70,00 %) môže byť vyššia ako je výška RPMN (69,34 %) je logický nezmysel, nakoľko ak množina RPMN je tvorená aj podmnožinou úroku, tak je logické, že táto podmnožina nemôže byť nikdy vyššia, ako je množina, maximálne tak rovná, ak sú ostatné podmnožiny

množiny rovné nule. Ak sa žalovaný odvoláva na matematický vzorec, neznamená, že dosadenie veličín a výpočet z jeho strany je správny.

5. Žalovaný vo svojom odpore ďalej vytýka, že sa nesprávne porovnáva výška dojednanej úrokovej sadzby a RPMN s údajmi z bánk, ktoré nie sú údajom preukazujúcim obvyklú výšku odplaty na finančnom trhu, navyše údaj o RPMN nie je osobitne dojednávaný, ale vyplýva z výpočtu podľa prílohy č. 2 k zák. č. 129/2010 Z.z. S týmito tvrdeniami nie je možné súhlasiť, lebo osobitne pri spotrebiteľských zmluvách je potrebné prihliadať na kategóriu dobrých mravov. Ust. § 53 ods. 6 O. z. nevyklučuje aplikáciu § 3 O. z. pokiaľ ide o výšku odplaty spotrebiteľského úveru. Uvedené ustanovenie nemožno vykladať tak, aby sa do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch zahrňovali aj údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprímerané až úžernícke úroky. Pripustenie takejto možnosti nebolo zámerom zákonodarcu a preto na účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primerané odplaty, riadiac sa zásadou dobrých mravov upravenou v § 3 ods.1 O.z. Do pozornosti súdu dávame napr. rozhodnutie NS SR 5Cdo/26/2011, v ktorom tento uviedol: „Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd tiež poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprímerané až úžernícke úroky. V spomínanom prípade išlo o dve zmluvy o pôžičkách, pri ktorých úroky presahovali takmer 4 až 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. Pri úverovej zmluve, ktorá je predmetom tohto konania bol určený úrok 70,00 %, pričom z internetovej stránky NBS sme zistili, že pri spotrebiteľských úveroch vo februári 2014 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 11,16 % p.a., teda viac ako šesťnásobne nižšia ako v uvedenej zmluve o úvere. Nepochybne teda ide o úžernícky úrok, ktorý je potrebné považovať za neplatný. Tvrdenie žalovaného, že za podstatné prevýšenie odplaty sa považuje odklon od priemernej sadzby o 25-27% je účelové tvrdenie, pričom percentuálnu výšku tohto odklonu si žalovaný prispôbil svojej situácii, nakoľko je známe, že všeobecne súdmi ustálený a akceptovaný odklon od priemernej sadzby odplaty na finančnom trhu je maximálne 20 %. Tiež je potrebné uviesť, že prevýšenie sa nepočíta spôsobom - priemerná hodnota RPMN + 20 percentuálnych bodov (ako to má na mysli žalovaný), ale ako súčet priemernej hodnoty RPMN a 20 % z priemernej hodnoty. Ak žalovaný tvrdí, že priemerná odplata (RPMN) na finančnom trhu bola 46,30 %, tak v úvere uvedená hodnota RPMN 69,34 % prevyšuje priemernú o 49,76 % (!), resp. tiež inak možno povedať, že 20 % z priemernej hodnoty RPMN 46,30 % (maximálny odklon) je 9,26 %, teda maximálna výška RPMN úveru mohla byť maximálne 55,56 %. Vzhľadom na dôvody uvedené v návrhu na vydanie platobného rozkazu ako aj zdôvodnenie uvedené v tomto vyjadrení máme za to, že v tomto prípade existuje množstvo právnych dôvodov, pre ktoré je úver poskytnutý žalobcovi Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500042167 bezúročný a bezpoplatkov. Nakoľko žalobca žalovanému uhradil viac, než mal, žalovaný sa bezdôvodne obohatil. Z tohto dôvodu trváme na podanej žalobe.“

4. Na vyjadrenie žalobkyne reagoval opäť žalovaný podaním doručeným súdu dňa 11.10.2018 nasledovne:

„Žalovaný úvodom svojho vyjadrenia poukazuje na to, že žalobca mylne vysvetľuje ním uvádzané súvislosti, keď neakcentoval spôsob určovania RPMN, ale jej odlišnú výšku uvedenú v bodoch 5 a 6 Zmluvy. Žalovaný v tejto súvislosti opätovne poukazuje na to, že pri uzatvorení zmluvy nedošlo k žiadnej zmene v údajoch RPMN, nakoľko jej výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6 (čo vylučuje tvrdenia žalobcu o „absencii RPMN“ v bode 6). V bode 5 sa nachádza údaj o RPMN, ktorá je s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti (kedy nie sú známymi všetky relevantné údaje, ktoré sa do zákonného matematického vzorca výpočtu RPMN vkladajú) označená iba ako predpokladaná - s ohľadom na tú skutočnosť, že RPMN sa určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa). Žalovaný teda vo svojom predchádzajúcom podaní postupoval správne, keď zdôrazňoval práve uvádzanú okolnosť, t.j. okamih výpočtu. Nakoniec, už na základe samotného označenia uvedených náležitostí musí byť každému spotrebiteľovi zrejme, že údaje „predpokladaná RPMN“ a „RPMN za úver“ nie sú synonymami. Žalovaný sa pridrižiava svojej doterajšej argumentácie a poukazuje na to, že obdobné právne závery prezentoval pri svojej rozhodovacej činnosti napríklad aj Krajský súd v Trenčíne v uznesení, č.k. 5Co/839/2015, v ktorom sa výslovne uvádza, cit.: „Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, skutočnosť, že navrhovateľ pri prijatí návrhu odporcu na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere /bod 6. Žiadosti/zmluvy/ údaje o RPMN úveru

a predpokladanej RPMN revolvingového úveru líšiace sa od týchto údajov, ktoré uviedol odporca vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. Je teda zrejmé, že súd prvého stupňa výsledky vykonaného dokazovania nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania nedošlo k uzatvoreniu riadnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ 2. Oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje dokument, ktorý ma informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami, ktoré sú obsahom samotnej zmluvy. Cieľom predmetnej listiny je predovšetkým informovanosť spotrebiteľa titulom zhrnutia už dohodnutých zmluvných údajov - teda aj termínu konečnej splatnosti, ktorý bol v zmluve vymedzený dostatočným a pre spotrebiteľa zrozumiteľným spôsobom. 3. Pokiaľ ide o členenie splátky, výklad podávaný žalobcom neobstojí. Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Uvedené závery potvrdzuje aj odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, v obsahu ktorého sa po konštatovaní vyššie uvedených skutočností uvádza tiež nasledovné, cit.: „Od 01. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ 4. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o absencii osobitnej podpisovej doložky Dohody o poskytnutí služby, nakoľko skutočnosť preukazujúca opak musí byť súdu známa už z formuláru predloženého k doručenej žalobe. Žalobcom koncipované tvrdenia sú navyše veľmi zmätočné, nakoľko na jednom mieste uvádza, že z Dohody nevyplývala osobitná podpisová doložka, v ďalšom riadku však uvádza, že mu nebola daná možnosť Dohodu odmietnuť a nepodpísať. 5. Ak žalobca poukazuje na to, že vzorec výpočtu RPMN, ktorý predložil žalovaný, je nesprávny, potom žalovaný akcentuje tú skutočnosť, že zo strany žalobcu nedošlo k predloženiu žiadneho dôkazu, ktorý by mal jeho tézu podporiť. 6. Odplata na finančnom trhu v čase uzatvorenia zmluvy pripúšťala výšku RPMN, ako bola dojednaná v zmluve o revolvingovom úvere. Ak žalobca operuje s tými skutočnosťami, že táto v sebe zahŕňa aj výšku odplát tých subjektov, ktoré poskytovali „neprimerané až úžernícke úroky“, je (bolo) potom vecou zákonodarcu (nie veriteľa) sa s takouto situáciou vysporiadať; uvedené však nič nemení na tom, že v predmetnom období samotný zákon takúto výšku odplaty explicitne pripúšťal. Uvedené podporuje napríklad aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoSr/1/2018, zo dňa 27.03.2018, v ktorého odôvodnení sa uvádza, cit.: „Z ustanovenia § 53 ods. 6 OZ v znení ku dňu 20.02.2013 nesporne vyplynulo, že ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom, nie na bankovom trhu ... Výška celkovej odplaty bola teda regulovaná, a to nielen pokiaľ ide o jej zložku, ktorou bola ročná úroková sadzba úveru, ale aj jej celková výška, na ktorú mal vplyv aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti ... Dohodnutá odplata v zmluve o revolvingovom úvere priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala, keďže podľa ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky tak, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy k novelizácii vyhlášky č. 87/1995 Z.z. účinnej od 15.08.2014, bolo možné za podstatné prevýšenie odplaty považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 %. Odplata v prejednávanej veci vyjadrená v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere v nadväznosti na Oznámenie žalovaného o schválení revolvingového úveru vo výške 70,01 % nie je oproti priemernej hodnote RPMN, platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere, v rozsahu 47,29 % sadzbou, ktorá by podstatným spôsobom túto sadzbu prevyšovala... Priemernú RPMN určuje

Ministerstvo financií SR na základe údajov získaných za celý finančný trh, a nie na základe údajov z konkrétnej zmluvy o revolvingovom úvere, a od tejto nie je možné sa odchýliť.“ V ostatnom sa pridriavame našich doterajších vyjadrení a návrhov.“

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 30.05.2019, na ktoré sa dostavil len právny zástupca žalobkyne. Ten zotrval na podanej žalobe a následne bol vyhlásený rozsudok.

6. Súd vykonal oboznámením sa s listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Z písomnosti označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ (žiadosť) č. 8500042167 zo dňa 27.02.2014 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom mal súd preukázané, že v žiadosti je uvádzaný žiadaný úverový limit vo výške 1.200,- eur, ktorý by bol povinný splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 68,12 eur za odplatu 434,88 eur (rozdiel medzi celkovou čiastkou úveru vo výške 1.634,88 a úverovým limitom vo výške 1.200,- eur). Predpokladaná RPMN vo výške 70,00 % a priemerná RPMN vo výške 46,30 %. V časti „údaj o schválenom revolvingovom úvere“ sa úver poskytol vo výške 1.200,- eur, ktorý by bol povinný splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 68,12 eur za odplatu 434,88 eur. RPMN vo výške 68,44 %. Priemerná RPMN bola stanovená vo výške 46,30 %.

7. Následným oznámením veriteľa zo dňa 10.02.2015 (čl. 5) o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere boli stanovené údaje o výške úveru 1.500,- eur, ďalej splatnosť úveru 42 mesačných splátok, výška splátky 47,17 eur, dátum splatnosti prvej splátky od 14.03.2015 do splatnosti poslednej 14.08.2018. Ročná úroková sadzba úveru 17,68 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,68 %. RPMN vo výške 25,57 % a priemerná RPMN vo výške 36,30 %. Ďalej žalobca stanovil výšku odplaty za poskytnutie služieb v zmysle Dohody o poskytovaní služieb vo výške 1.457,40 eur.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) a b) ZoSÚ, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa ustanovenia § 2 písmeno b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 2 ods. písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ,

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) m) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) až e) ZoSÚ, (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Žalovaný ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti žalovaného je okrem iného aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom. Žalobkyňa zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako tzv. typovú zmluvu, je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd v prvom rade skúmal, či spotrebiteľská zmluva spĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Súd štetrením zistil, že spotrebiteľská zmluva tieto náležitosti nespĺňa, a to najmä čo sa týka ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, t.j. zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

12. Okrem toho pre úplnosť súd uvádza, že je zřejmé, že žalovaný jednostranne oproti vyplnenej žiadosti/ zmluve o revolvingovom úvere v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zmenil niektoré z parametrov poskytnutého úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nasledovnú nezrovnalosť:

13. Súd konštatuje, že v žiadosti žalobkyne o poskytnutie úveru je uvedená hodnota predpokladanej RPMN v sadzbe 70,00 %, pričom táto žiadosť žalobkyne sa považuje za písomný návrh na uzatvorenie zmluvy, a to podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Následne žalovaný úver schválil, ale v časti údaju o RPMN uviedol inú sadzbu (69,34 %), a teda možno konštatovať, že čo sa týka povinnej náležitosti - uvedenia RPMN, vzhľadom na to, že žalovaný uviedol inú, než žalobkyňou navrhovanú hodnotu RPMN, nedošlo k dohode o tomto parametre úveru, a teda medzi účastníkmi zmluvy nebola riadnym spôsobom ani písomne dohodnutá hodnota RPMN. Keďže nedošlo k písomnej dohode o RPMN, má sa za to, že tento údaj úverová zmluva neobsahuje, a teda chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. S poukazom na uvedené sa považuje úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poskytol žalobkyňi finančné prostriedky v sume 1200,- eur, z čoho žalobkyňa doposiaľ uhradila sumu 1.982,77 eur, čo v priebehu konania nebolo sporné.

14. Zhrnúc vyššie uvedené je úver bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovanému patrí titulom úverovej zmluvy len istina a prípadný zákonný úrok z omeškania. Keďže žalobkyňa doposiaľ uhradila sumu vyššiu, ako bola žalovaným poskytnutá istina úveru, patrí z titulu bezdôvodného obohatenia žalobkyňi suma presahujúca výšku istiny úveru, t.j. 961,37 eur tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

15. Súd zároveň priznal žalobkyňi zo sumy priznanej istiny 961,37 eur aj úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni poslednej splátky žalobkyne, t.j. od 16.10.2016 do

zaplatenia. Z prehľadu splátok (č.l. 10) mal súd preukázané, že k poslednej platbe zo strany žalobkyne došlo dňa 15.10.2016, pričom je zrejmé, že v tento deň bol žalovaný v omeškaní, keďže v tom čase úhrady žalobkyne už prevyšovali sumu poskytnutého úveru. Úroky z omeškania neprevyšujú najvyššiu zákonnú prípustnú výšku úrokov z omeškania podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.